

A Pécsi Ítéltábla a Magyar György és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a Dóczi Tamás Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jogok megsértése miatt indított perében a Kaposvári Törvényszék 2013. október 8. napján kelt, 19.P.21.052/2012/43. számú ítélete ellen a felperes 45. és az alperes 46. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja az alábbiak szerint:

- Mellőzi annak megállapítását, hogy az alperes azzal a magatartásával, hogy az **O...** részére megküldte a felperes személyes adatait tartalmazó, belépési nyilatkozat megjelölésű okiratot, megsértette a felperes személyes adatkezeléshez fűződő jogait.

- Megállapítja egyúttal, hogy az alperes megsértette a felperes személyhez fűződő jogát azzal, hogy **S.Gy** és **S.E** feljelentők rendelkezésére bocsátotta a felperes személyi adatait.

- A felperest az alperes javára terhelő elsőfokú perköltség összegét felemeli 317.500 (háromszáztizenhétezer-ötszáz) forintra.

A fentieket meghaladóan tekinti a keresetet elutasítottnak.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 254.000 (kettőszázötvennégyezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy a felperes az alperes jogelődjének, a **S...** Kft.-nek volt az alkalmazottja 2008. március 3. napjától 2011. május 5. napjáig, fő építésvezető és projekt menedzseri munkakörben.

A munkáltató 2008. július és 2011. április hónapok között havi 5.900 forint munkáltatói hozzájárulást utalt az **O...** részére a felperes javára ún. függő számlára.

Az ehhez szükséges adatokat a munkáltató a felperes hozzájárulása nélkül adta ki az egészségpénztár részére.

2011. május 5. napján a felperes rendkívüli felmondással szüntette meg munkaviszonyát az alperes munkáltató kötelezettségszegésére hivatkozva. Ezt követően a felperes 29.550.700 forint és járulékai megfizetése iránt pert indított az alperessel szemben a V Munkaügyi Bíróság előtt 4.M.288/2011. szám alatt. Keresetét a 2009. szeptember 29. napján kelt munkaszerződésre alapította. A munkaügyi perben becsatolt munkaszerződést **S.Gy** és **S.E** vezető beosztású munkavállalók írták alá az alperes részéről. A két aláíró állítása szerint ilyen tartalmú szerződést megkötni nem kívánt, arra nem is volt jogosult, ezért mint magánszemélyek feljelentést tettek ismeretlen tettes ellen a V Járási Ügyészség előtt csalás büntette és magánokirat-hamisítás vétségének gyanúja miatt. Feljelentésükhöz csatolták a felperes személyi lapját, munkaszerződését és egyéb, az alperes által részükre rendelkezésre bocsátott, felperes személyi adatait tartalmazó okiratokat. A nyomozás a V Nyomozó Ügyészség előtt Ny.176/2012. számon folyt, azonban 5-I. számú határozatával a hatóság a nyomozást megszüntette arra hivatkozva, hogy amíg az alapper folyamatban van, hamis tanúzás miatt büntető eljárás csak az alapügyben eljáró hatóság feljelentése alapján indulhat.

A felperes a jelen perben keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a felperesnek az információs önrendelkezési jogról és információs szabadságról szóló 2011. évi CXII. törvényben rögzített jogát, amikor kiadta a felperes személyi adatait a feljelentést benyújtó **S.Gy** és **S.E** munkavállalók részére. Emiatt a Ptk.84.§-a alapján 3.500.000 forint összegű, 5 havi átlagkeresetnek megfelelő vagyoni kár és 1.500.000 forint nem vagyoni kár megtérítésére kérte kötelezni az alperest. Nem vagyoni kárigényét arra alapította, hogy az alperes jogsértése megnehezítette a felperes elhelyezkedését, és ez egészségi állapotát rontotta. Kérte ezért az alperest a jogsértés abbahagyására és attól eltiltásra is kötelezni. Kérte továbbá a keresetben megjelölt részletes tartalmú nyilatkozat közzétételével napilapokban, illetőleg szakmai folyóiratban, internetes felületen is elégtételadásra kötelezni az alperest.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, arra hivatkozva, hogy részéről adattovábbításra nem került sor.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, az alperes azzal a magatartásával, hogy az **O...** részére megküldte a felperes személyes adatait tartalmazó, belépési nyilatkozat megnevezésű okiratot, megsértette a felperes személyes adatkezeléshez fűződő jogait. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 120.000 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában kifejtette, hogy a Ptk.75.§-ának (1) bekezdése, az Alaptörvény VI. cikkének (2) bekezdése és a Ptk.83.§-ának (1)

bekezdése alapján az adatkezelés vagy adatfeldolgozás személyhez fűződő jogokat nem sérthet, és ezt a jogot mindenki köteles tiszteletben tartani. Nyilvántartott adatokról tájékoztatás csak az arra jogosult szervnek vagy személynek adható ki.

Az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 4.§-ának (1) és (3) bekezdése, 5.§-ának (1) bekezdése, 6.§-ának (5) bekezdés *a)* és *b)* pontja alapján pedig rögzítette, hogy személyes adat kizárólag meghatározott célból, jog gyakorlása és kötelezettség teljesítése érdekében kezelhető. A személyes adat az adatkezelés során mindaddig megőrzi e minőségét, amíg kapcsolata az érintettel helyreállítható. Személyes adat akkor kezelhető, ha ahhoz az érintett hozzájárul. Az adatkezelő vagy harmadik személy jogos érdekének érvényesítése céljából - ha ezen érdek érvényesítése személyes adatok védelméhez fűződő joggyakorlás korlátozásával arányban áll - továbbá külön hozzájárulás nélkül kezelhető.

A törvényszék az Információs törvény 3.§-ának 11. pontját értelmezve, a cégkivonat alapján arra a következtetésre jutott, hogy **S.Gy** és **S.E** - mint az alperes cég vezető beosztású, cégjegyzésre jogosult törvényes képviselői - e minőségükben jogosultak a gazdasági társaságot képviselni, a cég nevében eljárni, a céget „ellenjegyezni”, így adatkezelési szempontból harmadik személynek nem minősülnek. Kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy a két feljelentő a feljelentésben és mellékletében foglalt adatokat munkakörükből adódóan megismerhették, vagyis adattovábbításra nem került sor. Emellett a bűncselekmény sértettjeként jogszerűen használták fel a nyomozóhatóság előtt a megismert adatokat - még ha a feljelentést saját név alatt tették is meg, magánszemélyként. A nyomozóhatóság részére való adattovábbítás pedig a cég jogos érdekének érvényesítéseként történt. Ezért az elsőfokú bíróság ezt a keresetet alaptalannak találta.

Az **O...** felé továbbított adatokkal összefüggésben azonban leszögezte, hogy az a felperes munkavállaló hozzájárulása nélkül történt, így az Információs törvény 22.§-ának (2) bekezdését alkalmazva megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes személyes adatkezeléshez fűződő jogát. E vonatkozásban azonban a felperes kár bekövetkeztét nem bizonyította, ezért az Információs törvény 23.§-ának (1) bekezdése alapján az egyéb kereseti kérelmet is elutasította a törvényszék.

Az elsőfokú határozattal szemben mindkét fél fellebbezést nyújtott be.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte a kereseti kérelmével egyező tartalommal. Arra hivatkozott, hogy a munkáltató és az alkalmazásában álló természetes személyek adatkezelési szempontból nem tekinthetők egy személynek. Azaz **S.Gy** és **S.E** adatkezelési szempontból harmadik személyek, így az alperes részükre való adattovábbítása a felperes hozzájárulása nélkül jogellenes volt az Információs törvény 3.§-ának 22. pontja értelmében. Felhívta a figyelmet arra, hogy nem törvényes képviselőként tettek feljelentést, hanem magánszemélyként, saját nevük alatt, ahogy azt az elsőfokú bíróság is rögzítette.

Hangsúlyozta, hogy a feljelentést a magánszemélyek a feljelentéshez csatolt okiratok nélkül is megtehették volna, az okiratok felhasználására a feljelentés

megtételéhez nem volt szükség. Az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos okfejtését logikátlanak tartotta.

Előadta, hogy nem kizárólag a jogosulatlan adatfelhasználás vezetett a felperes egészségi állapotának megromlásához, azonban az is hozzájárult. E körben igazságügyi orvosszakértő perbevezetését indítványozta korábban is, ezt az indítványát fenntartotta.

Álláspontja szerint a törvényszék nem biztosította az esélyegyenlőséget, amikor az alperes álláspontját teljes egészében átvette.

Előadta, hogy a bíróság tényállásmegállapítási és indokolási kötelezettségének nem tett eleget, és helytelen következtetésre jutott érdemi döntésében.

Az alperes fellebbezésében az ítéletet megváltoztatni kérte olyképpen, hogy mellőzze a másodfokú bíróság az O... összefüggő jogsértés megállapítását, mivel e vonatkozásban a felperes nem terjesztett elő kereseti kérelmet.

Kérte továbbá a perköltséget megváltoztatni, és a vonatkozó IM rendelet szerinti mértékre felemelni.

A felperes fellebbezésére tett észrevételében megismételte, hogy S.Gy és S.E magatartása a jogi személy cégnek tudható be, nem minősülnek harmadik személynek. Munkaviszonyukkal összefüggésben jutottak a felperes személyi adatainak birtokába, adatfelhasználásuk ezért jogszerű volt.

Hivatkozott az Európai Unió Bíróságának .../10. és ...10. számú egyesített ügyekben hozott döntésére. Eszerint az 95/46 EK irányelvvel ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely az érintett hozzájárulásának hiányában és annak érdekében, hogy lehetővé tegye az érintett személyes adatainak feldolgozását - ami az adatkezelő vagy azon harmadik személyek jogos érdekeinek kielégítéséhez szükséges, akikkel az adatokat közlik -, azt is előírja azon felül, hogy ne sérüljenek a személy alapvető jogai és szabadságai, hogy adatai a nyilvánosság számára hozzáférhető forrásokban szerepeljenek, kategorikusan és általánosan kizárva ily módon az ilyen forrásokban nem szereplő adatok bármely kezelését.

Felhívta a figyelmet, hogy a munkaügyi per jogerős befejezését követően a V Nyomozó Ügyészség a nyomozást folytatni fogja, az véglegesen nem zárult le.

Hivatkozott arra is, hogy a felperes a kár bekövetkezte és az alperes magatartása közötti ok-okozati összefüggést nem bizonyította. A felperes által beszerzett magánszakértői vélemény szerint ugyanis a felperes panaszai 1995. év óta fennállnak. A felperes pszichoszomatikus tünetképzése alapvetően a felperes személyiségéből adódik. A magánszakértői vélemény készítésekor a felperes az általa megélt stresszként - amelyet a testi tünetei kialakulásának okaként tüntetett fel - a munkanélküliséget, az építőipar válságát és a peres eljárás tényét jelölte meg. Nem a felperes személyes adatainak alperes általi kiadása okozta tehát a stresszt számára, a felperes saját nyilatkozata szerint sem. A felperes további személyes előadása írásban és szóban arra utalt, hogy a munkáltatóval való fennálló konfliktusa és a büntető eljárásban tett nyomozati cselekmények okozták az egészséggromlását, azaz nem a személyes adatainak továbbítása.

Utalt emellett arra is, hogy a felperes az általa előterjesztett vagyoni kár (öt havi átlagkereset) bekövetkezésére bizonyítási indítványt sem tett.

A felperes az alperes fellebbezésére tett ellenkérelmében azt figyelmen kívül hagyni kérte, e vonatkozásban az ítélet helybenhagyását indítványozta. Állította, hogy a bírói gyakorlat szerint a változatlan tényállás mellett történő eltérő jogi minősítés nem ütközik a keresetváltoztatási tilalomba. Hivatkozott a BH 2013.331. számú eseti döntésre, miszerint amennyiben a felperes megjelöli az érvényesíteni kívánt jog jogszabályi alapját, az azonban téves, a bíróságok e körben eltérhetnek a felperes által előadottaktól. Így még abban az esetben is, ha határozott kereseti kérelmet a felperes az O... vonatkozásában nem terjesztett elő, az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részében írt megállapítás helyes.

Állította, hogy az alperes jóhiszemű pervittel ellentétes magatartást tanúsított, beadványa iratellenes megállapításokat tartalmaz.

Előadta, hogy a fellebbezésében az alperes új tényállásra, új bizonyítékra nem hivatkozhat, így a megjelölt uniós döntést már nem veheti figyelembe a bíróság, a Pp.235.§-a értelmében.

Mivel a becsatolt magánszakértői vélemény szerint is külső hatások idézték elő a felperes egészségi állapotának romlását, és az egészségromlás alperesi magatartásával való kapcsolata kérdésére igazságügyi orvosszakértő perbevezetését kérte a felperes, így okszerűtlen és irreleváns az alperesi érvelés a felperes egészségromlására vonatkozóan, amelyet nem vitásan több ok váltott ki.

A felperes fellebbezése kisebb részben alapos, az alperes fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság a jogvita alapjául szolgáló tényeket alapvetően helyesen állapította meg, és helyes jogszabályok alapján, részben helyes következtetést vont le. Érdemi döntésével azonban nem minden tekintetben értett egyet a másodfokú bíróság, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

Megalapozott volt az alperes fellebbezése abban a tekintetben, hogy a felperes nem terjesztett elő határozott kereseti kérelmet az alperes O... felé történt adatkezelése jogszerűtlenségének és e körben a felperes személyes adataihoz fűződő joga megsértésének megállapítása iránt. A felperes személyi adatainak az O... felé történő jogosulatlan adattovábbítására csupán kereseti kérelmének indokolásában utalt, e vonatkozásban tényelőadást tett, bizonyítási indítványt is előterjesztett, arra az alperes érdemi nyilatkozatot tett, és az elsőfokú bíróság részletes bizonyítási eljárást folytatott le. Mindezt azonban kereseti kérelem hiányában tette.

Nem osztotta az ítélőtábla a felperesnek azt az álláspontját, hogy jogcímhez kötöttség hiánya okán helye lehetett a jogosulatlan adattovábbítás és ezzel összefüggésben a személyes adatkezeléshez fűződő jog megsértése megállapításának. Olyan tartalmú bírói gyakorlat nem alakult ki és eseti döntés sem született, hogy kereseti kérelem hiányában is rendelkezhet a bíróság ítéletben. A Pp.213.§-ának (1) bekezdése értelmében az ítéletbe foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre. Ugyanakkor a Pp.215.§-a rögzíti, hogy a döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, illetőleg az ellenkérelmen. Az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a felperes nyilatkozatát oly

módon, hogy a kereseti kérelme az O... felé való adattovábbítással megvalósított személyes adatkezeléshez fűződő jog megsértésének megállapítására is irányult. Ez a megállapítása iratellenes. A felperes sem kereseti kérelmének petitumában, sem azt követően ilyen tartalmú kérelmet, keresetpontosítást nem terjesztett elő. Ezért mellőzte az ítéletábra az ítélet rendelkező részéből a fenti megállapítást.

Nem értett egyet továbbá az ítéletábra a törvényszék okfejtésével abban a körben, hogy ki minősül adatkezelőnek, illetőleg adatkezelési szempontból harmadik személynek.

Az Információs törvény 3.§-ának 9. pontja értelmében adatkezelő az a természetes vagy jogi személy, aki önállóan vagy másokkal együtt az adatok kezelésének célját meghatározza, az adatkezelésre (beleértve a felhasznált eszközt) vonatkozó döntéseket meghozza, és végrehajtja, vagy az általa megbízott adatfeldolgozóval végrehajtja.

A 3.§ 22. pontja rögzíti, hogy harmadik személynek minősül az olyan természetes vagy jogi személy, aki nem azonos az érintettel, az adatkezelővel vagy az adatfeldolgozóval.

A 3.§ 11. pontja alapján adattovábbítás az adat meghatározott harmadik személy számára történő hozzáférhetővé tétele.

A fent idézett rendelkezések szerint adatkezelőnek a felperes személyi adatai vonatkozásában kétségtelenül a munkáltató alperes tekinthető. Ha a feljelentést a munkáltató, mint jogi személy tette volna meg, úgy az - vitán felül - nem lett volna a felperes adataival való jogosulatlan visszaélés, azaz nem lett volna jogsértő. A feljelentést azonban nem az alperes munkáltató, hanem két munkavállalója, mint magánszemély terjesztette elő. Ugyanakkor a magánszemélyek adatkezelőnek a felperes személyes adatai vonatkozásában nem minősülhetnek még akkor sem, ha ők egyébiránt az alperes cégjegyzésre jogosult munkavállalói.

S.Gy, mint a felperes közvetlen felettese valóban hozzáférhetett a felperes személyi adataihoz munkaviszonyával kapcsolatban, **S.E** azonban jogszerűen nem férhetett hozzá, hiszen más üzletágban tevékenykedett. Abban az esetben, ha mindkét munkavállaló a munkakörével összefüggésben fért hozzá a felperes személyi adataihoz, azt akkor is kizárólag a munkaköri kötelezettség körében használhatták volna fel természetes személyként, munkakörön kívül nem. Így a felperes személyes adatainak felhasználása az általuk tett büntető feljelentés során jogosulatlan volt.

Ezt követően azt kellett vizsgálnia a bíróságnak, hogy **S.Gy** és **S.E**, mint harmadik személyek az Információs törvény 6.§-ának (1) bekezdés *b)* pontja alapján saját jogos érdekeikkel arányban állóan használták-e fel - egyébként jogosulatlanul - a felperes személyes adatait.

Azt a felperes sem vitatta, hogy a két magánszemélynek joga volt feljelentést tenni ismeretlen személy ellen. Tekintettel arra, hogy az ő vitatott névaláírásuk szerepel a munkaügyi perben felhasznált munkaszerződésen, a feljelentés megtételére

magánszemélyként kétségtelenül jogosultak voltak. A feljelentéshez mellékelte munkaszerződés, amelyre a feljelentést alapították, számos olyan felperesi személyes adatot tartalmaz (a felperes neve, anyja neve, születési helye, ideje, lakcíme, személyi igazolványának száma, társadalombiztosítási azonosító jele, adóazonosító jele), amelynek kitakarása a büntetőeljárás hatékony lefolytatása érdekében nem várható el, hiszen a nyomozóhatóság jogosult és köteles ellenőrizni a feljelentés alapját képező okiratban megjelölt személy személyazonosságát. Az ítélet ezért arra a következtetésre jutott, hogy a munkaszerződés feljelentéshez történt csatolása a két magánszemély jogos érdekeinek érvényesítéséhez szükséges volt.

Ugyanakkor **S.Gy** és **S.E** olyan okiratokat is csatoltak a feljelentéshez, amely annak nem volt nélkülözhetetlen melléklete és amelyre vonatkozóan a jogos érdekeik a felperes személyes adataihoz fűződő jogos érdekével már nem állnak arányban. Csatolták a feljelentéshez a felperesnek a **V** Munkaügyi Bírósághoz benyújtott keresetét és keresetmódosítását, a munkaszerződést, a munkaszerződés tervezetét, a felperes felvételi lapját és a munkaügyi perben 2012. január 24. napján tartott tárgyaláson készült jegyzőkönyvet. A csatolt mellékletek közül egy okirat: a felvételi lap tartalmaz olyan adatokat is, amelyek a 2009. szeptember 29-én kelt munkaszerződésben nem szerepelnek - így a felperes számláját vezető pénzintézet nevét és bankszámlaszámát. Ezen adatok felhasználására a feljelentés megtételéhez nyilvánvalóan nem volt szükség. Ez a jogosulatlan felhasználás arányban nem állt a felperes személyes adataihoz fűződő érdekével.

Az is kétségtelen, hogy a feljelentést tevő két természetes személy az alperes tevékeny közreműködésével jutott hozzá a felperes személyes adataihoz. **S.E** a **V** Munkaügyi Bíróság előtt folyamatban volt perben tanúvallomásában egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy az alperes jogi képviselője szerkesztette a feljelentést. A feljelentő két magánszemély tehát az alperes tudtával, az alperes hozzájárulásával használta fel - a fentiek szerint részben jogosulatlanul - a felperes személyes adatait.

A kifejtettek alapján, a Ptk.83.§-ának (2) bekezdése értelmében az alperes megsértette a felperes személyhez fűződő jogát, emiatt a felperes a Ptk.84.§-ának (1) bekezdésében írt jogkövetkezményeket érvényesíthette.

A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a felperes kereseti kérelmében írt igények közül alapos az annak megállapítása iránti igény, hogy az alperes megsértette a felperes személyhez fűződő jogát azzal a magatartásával, hogy **S.Gy** és **S.E** feljelentők rendelkezésére bocsátotta a felperes személyi adatait. Ezért ezt az ítélet rendelkező részében rögzítette.

Az egyéb igényeket azonban az ítélet alaptalannak találta. A jogsértő magatartás abbahagyására és eltiltásra kötelezés okszerűtlen lenne, hiszen egyszeri jogsértés történt az alperes részéről, az ismétlődés veszélye nem áll fenn.

Az elégtételadás, amelyre az Információs törvény 22.§-ának (7) bekezdése is utal, a jelen esetben szükségtelen volt az ítéltábla meggyőződése szerint, a vonatkozó bírói gyakorlatra is tekintettel.

A BDT2010.2231. számú eseti döntésben ugyanis kimondta a bíróság, hogy az elégtétel adása a személyiségi jog megsértésének objektív szankciója, amelynek keretében a sérelmet szenvedett személy erkölcsi jóvátételt, olyan tartalmú sajtóközlemény közzétételét követelheti, amely a jogsértés megtörténtét tudatosítja azzal a személyi körrel, amely előtt őt a sérelem érte. Az elégtétel nyújtását szolgáló közleménynek a jogsértő közleménnyel azonos helyen és formában kell megjelennie, tartalmaznia kell a jogsértés tényét, továbbá ki kell tűnnie annak is, hogy a jogsértés milyen magatartással valósult meg.

A Legfelsőbb Bíróság pedig az EBH 2006.1398. számú elvi bírósági határozatában leszögezte, hogy a személyhez fűződő jogában megsértett személy elégtételadás keretében erkölcsi jóvátételt igényelhet. Az elégtételadás jelentéstartalma nem terjed ki a nem vagyoni kártérítésre. Nem vagyoni kár megállapítására az utaló szabály szerint a kártérítési felelősség általános szabályai alapján kerülhet sor.

Figyelemmel arra, hogy a per adatai szerint a felperes feljelentésben írt, jogosulatlanul felhasznált személyi adatai a nyomozó hatóságon kívüli körben nem váltak ismertté, így indokolatlan nyilvános elégtételadásra kötelezni az alperest.

A kártérítéssel összefüggésben a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá:

Az Információs törvény 23.§-ának (1) bekezdése szerint az adatkezelő az érintett adatainak jogellenes kezelésével vagy az adatbiztonság követelményeinek megszegésével másnak okozott kárt köteles megtéríteni. Az érintettel szemben az adatkezelő felel az adatfeldolgozó által okozott kárért is. Az adatkezelő mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy a kárt az adatkezelés körén kívül eső elháríthatatlan ok idézte elő.

A felperes kártérítés iránti igénye két tételből tevődött össze. Egyrészt 3.500.000 forint, öt havi átlagmunkabérnek megfelelő, vagyoni kárnak nevezett, azonban inkább nem vagyoni kár jelleget mutató kártérítésből, amelyet a felperes azért igényelt, mert rendkívüli felmondása után nem tudott elhelyezkedni, és úgy ítélte meg, hogy ez az összeg áll arányban a jogsértés súlyával. E vonatkozásban azonban a felperes bizonyítékot, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, valójában konkrét tényállítást sem tett az elhelyezkedési kísérleteiről - mikor, hol, milyen módon próbált elhelyezkedni, illetve miért utasították el. Azt a körülményt pedig, hogy nem tudott elhelyezkedni, nem hozta összefüggésbe a jogosulatlan adatkezeléssel - amely a jelen per tárgya.

Másik kárigénye az 1.500.000 forint nem vagyoni kártérítés iránti kérelme volt, amelynek alapját a stresszből adódó egészségromlásban jelölt meg. A peradatokból azonban megállapítható, hogy a felperesnek stresszt a feljelentés és a munkaügyi pereskedés okozott. A felperes maga is elismerte viszont, hogy a feljelentést nem az alperes tette, és a feljelentő természetes személyeknek a feljelentéshez joguk volt. A feljelentés és büntetőeljárás megindítása stresszhelyzetet okozhat, ez

köztudomású tény. Azonban az ítéltábla határozott meggyőződése szerint az nem jelentett többletstresszt a felperes számára a feljelentésen túl, hogy a feljelentő természetes személyek nem csak feljelentést tettek vele szemben, hanem a feljelentéshez személyi adatait is csatolták. Az tehát, hogy az alperes jogosulatlanul tette hozzáférhetővé a felperes személyes adatait a feljelentő természetes személyek részére, nem jelenthetett többletet a felperes egészségromlásában, egészségi állapotának súlyosbodásában. Ezzel ellentétes megállapítást a felperes által csatolt magánszakértői vélemény sem tartalmazott. Ezért szükségtelen volt igazságügyi orvosszakértő perbevezetése a felperes állapotának megállapítására.

A fentiekre tekintettel a felperest esetleg ért kár és az alperes magatartása között (jogosulatlan adatkezelés) hiányzik az okozati összefüggés, ezért kártérítés iránti igénye alaptalan.

A másodfokú bíróság egyetértett az alperesnek a perköltségre vonatkozó fellebbezésével. A peradatok alapján nem indokolta semmi az alperes által igényelt, általános szabályok szerint járó 5 % + Áfa ügyvédi munkadíjtól való eltérést. Ezért az ítéltábla felemelte a felperest terhelő, alperesnek járó elsőfokú perköltség összegét 317.500 forintra - a 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) bekezdés a) pontjára és 4/A.§-ára tekintettel.

A Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban felmerült perköltséget a sikertelenül fellebbező felperes köteles viselni.

A felperes fellebbezésének pertárgyértéke 5.000.000 forint volt. Az EBH 1999.94. számú eseti döntésben írt elvek szerint a dominánsként kiemelt, alaptalannak bizonyult kártérítési igény magába olvasztotta a megállapítás, mint objektív szankció iránti igényt. Ezért a felperes teljes egészében pervesztesnek tekintendő mind az első-, mind a másodfokú eljárásban. A 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése, valamint 4/A.§-a szerint így 125.000 forint + Áfa, azaz 158.750 forint ügyvédi munkadíj jár az alperesnek a felperestől a sikertelen fellebbezésért.

Az alperes fellebbezésének pertárgyértéke 600.000 forint (meg nem határozható perérték), erre teljes egészében pernyertes lett. A másodfokú bíróság az IM rendelet 3.§-ának (3) bekezdése, (5) bekezdése és 4/A.§-a alapján, az elvégzett tevékenységgel összefüggésben 75.000 forint + Áfa, azaz 95.250 forint munkadíjat állapított meg részére.

Ekként a felperes összesen 254.000 forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget köteles fizetni az alperesnek.

Észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság 48.000 forint fellebbezési illetéket rovatott le az alperessel fellebbezésére. A jelen eljárás azonban az Itv.57.§-ának (1) bekezdés o) pontja alapján tárgyánál fogva illetékmentes. Ezért a másodfokú bíróság tájékoztatja az alperest, hogy a tévesen bélyegben lerótt 48.000 forint fellebbezési illeték visszatérítésére jogosult, amelyet írásban kérhet a jelen határozat benyújtásával, külön kérelemmel az illetékes adóhatóságtól.

P é c s , 2014. március 27.

dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, dr. Vogyicska Petra s.k. előadó bíró, Gáspárné
dr. Baranyabán Judit s.k. bíró